

Dosar nr.49702/3/2010

TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A II-a PENALA

Î N C H E I E R E

Sedința din Camera de Consiliu din data de 22.03.2011

Tribunalul constituit din :

PRESEDINTE - BURLAN ELENA

GREFIER - GHEORGHE SILVIA

Pe rol judecarea cererii de recuzare formulată de inculpatul T.O., împotriva completului de judecată, oral și în scris, în sala de judecată.

Fără citirea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care

T R I B U N A L U L

Asupra cererii de recuzare de fata :

Prin cererea formulată oral și în scris de inculpatul T.O., prin aparator, acesta a solicitat recuzarea completului de judecată, respectiv pe d-na judecător Bogdan Camelia, întrucât în motivarea cererii de a nu se parasi țara formulată de inculpatul T.O., rezulta că instanța de judecată și-a formulat deja convingerea că inculpatul este vinovat și indiferent ce mijloace de probă se vor mai administra în prezenta cauză, nu vor mai conta, deoarece instanța a arătat opinia pe care o are față de inculpat. Temeiul de drept în care se încadrează prezenta cerere fiind art.51 C.p.p rap la art. 47 alin 2 C.p.p.

În cererea de recuzare depusă în scris la dosar, se arată că d-na judecător Bogdan Camelia, și-a formulat deja convingerea asupra vinovatiei inculpaților, înainte de a se fi administrat probele în cadrul cercetării judecătorești.

De asemenea s-a arătat că la termenul din data de 15.03.2011 d-na judecător Bogdan Camelia a respins cererea formulată de inculpatul T.O. de a parasi o perioadă de timp teritoriul României referindu-se la motivarea pe care a avut-o și atunci când a respins cererea de revocare a măsurii preventive la termenul din data de 01.03.2011, în sensul că instanța de judecată, deși reține că inculpatul T.O. nu dorește să dea declarații în raport de faptele reținute în rechizitoriu, inclusiv ca acesta să dea lamuriri în raport de relațiile comerciale dintre C. LTD și W. LTD, totuși din motivarea cererii rezulta insistența instanței de a condiționa revocarea măsurii preventive de atitudinea inculpaților de a-și recunoaște vocea din interceptările audio coroborate cu celelalte convingeri ale instanței exprimate în cadrul celorlalte ședințe de judecată, cum că în mod expres convorbirile telefonice au avut loc cu inculpatul N.P., ceea ce îi îndreptățește să considere că judecătorul fondului s-a pronunțat asupra vinovatiei inculpaților cercetarea judecătorească fiind efectuată în acest moment doar formal.

Instanța reține că în ședința din 21.03.2011 completul de judecată recuzat a pus în discuție admisibilitatea cererii de recuzare formulată de inculpat, dând citire în ședința publică a paragrafelor din încheierea de ședința de la termenul anterior, care stau la baza cererii de recuzare și care conțin motivarea respingerii cererii de revocare a măsurii obligării de a nu parasi țara, instanța făcând precizarea că această motivare s-a făcut în sala de judecată în ședința publică și că în opinia sa cererea de recuzare este inadmisibilă.

Examinând cererea de recuzare formulată de inculpatul T.O., tribunalul va retine următoarele:

Având în vedere cererea de recuzare formulată, astfel cum a fost susținută în ședința din 21.03.2011, Tribunalul urmează să o admită pentru următoarele considerente:

Art. 47 și art. 48 C.p.p. prevăd, în mod expres și limitativ, cauzele de incompatibilitate ale judecătorului.

Incompatibilitatea trebuie privită ca o situație de inadecvare în care se află unul dintre solicitanții procesuali oficiali față de o cauză penală și care constituie un impediment în ceea ce privește participarea acestuia la rezolvarea unei cauze penale.

Din analiza motivelor invocate de inculpatul T.O. în cuprinsul cererii, rezultă incidența cazurilor prevăzute de art. 47 al. 2 și art. 48 C.p.p. față de următoarele considerente:

Imprejurarea că dna judecător s-a anteprejudicat asupra vinovăției inculpatului, în momentul în care în ședința din 15.03.2011 a dispus respingerea cererii de revocare a măsurii obligării de a nu părăsi țara formulată de acesta, deci o asemenea măsură, în principiu, nu ar trebui să echivaleze cu o anteprejudicare a magistratului, având în vedere dispozițiile art. 47 C.p.p., dacă ne raportăm la o interpretare stricto sensu. Înșă, condiționarea admiterii sau respingerii cererii formulate de inculpat, de furnizarea unor informații necesare administrării probatoriului în cauză, în condițiile în care inculpatul a precizat de mai multe ori poziția sa în sensul că își rezervă dreptul la tăcere, poate conduce la concluzia că judecătorul nu este imparțial, că și-a format deja o părere cu privire la vinovăția acestuia, iar inculpatul nu are parte de un proces echitabil, în sensul că judecătorul fortează partea pentru obținerea probatoriilor dorite.

Așa cum s-a arătat în literatura de specialitate, în penal, paragrafele 2 și 3 ale art. 6 din C.E.D.O. enumera în mod nelimitativ anumite drepturi care constituie elemente esențiale ale noțiunii mai generale de proces echitabil conținute în primul paragraf, noțiunea de proces echitabil nelimitându-se numai la aceste aspecte ci presupunând și egalitatea armelor, principiul contradictorialității, dar și modul de administrare a probelor.

Astfel instanța retine că elementul determinant prin prisma acestui ultim principiu îl reprezintă modul în care probele au fost adunate și administrate în fața acuzatului, în ședința publică, în vederea unei dezbateri contradictorii.

Instanța retine astfel și faptul că administrarea probatoriului cu o celeritate nejustificată, „plimbarea” dosarelor între instanțe de jurisdicție diferite pentru diverse motive, dar mai ales menționarea „NECESITĂȚII” înaintării dosarului într-un termen rezonabil, de regulă de pe o zi pe alta către instanțele respective, deci menționarea acestor lucruri ca temei pentru respingerea cererii formulate de inculpat la termenul din 15.03.2011, alături de condiționarea furnizării informațiilor necesare efectuării expertizei, în condițiile menționate deja, poate crea de asemenea confuzii în rândul justitiabililor, atât cu privire la imparțialitatea judecătorului dar și la dreptul sau la un proces echitabil, și o perioadă prea scurtă de timp putând compromite echitatea procedurii prin neacordarea persoanei în cauză a timpului și a facilităților necesare pregătirii apărării, cu atât mai mult cu cât această necesitate este menționată ca temei al cererii formulate de inculpat, putând conduce la părerea, pe care și-a exprimat-o deja inculpatul, că judecătorul recuzat și-a creat deja opinia vinovăției inculpatului și de aceea dorește să soluționeze cauza în regim de urgență,

fara a preciza ca temei al cererilor formulate de inculpat , motive de fapt si de drept temeinice , in litera si spiritul legii .

Ori ceea ce trebuie asigurat in cadrul unui proces penal este increderea pe care , intr-o societate democratica , instantele trebuie sa o inspire publicului si , in primul rand acuzatului , intr-un proces penal , ori in aceasta cauza atitudinea atipica a judecatorului in solutionarea acestei cauze , justificata de prevederile legale ale Legii nr.202/2010 dar si dorinta de a face astfel incat sa nu planeze nici un dubiu asupra imparțialitatii sale , poate crea inculpatului tocmai o stare de neancredere fata de modalitatea in care instantele de judecata isi exercita atributiile , poate crea inculpatului impresia ca nu beneficiaza de un proces echitabil in raport de cele retinute anterior.

In ceea ce priveste buna credinta a partii ce formuleaza o cerere de recuzare si care , in opinia judecatorului recuzat , trebuie apreciata de catre completul de judecata investit cu solutionarea prezentei cereri de recuzare pentru motivul indicat de judecator in sensul ca cererea de recuzare este inadmisibila , este de retinut ca intr-adevar institutia recuzarii este conceputa de legiuitor ca un remediu procesual de inlaturare a unor inechitati sau abuzuri procesuale , context in care ea trebuie exercitata cu buna credinta si in baza legii , dar ca in acelasi timp nu exista o ingradire a exercitarii acestei cai legale , fata de considerentele expuse anterior , si nu poate fi apreciata ca fiind de rea credinta orice cerere formulata de catre parti , cu atat mai mult cu cat este prima cerere de acest gen formulata de catre inculpatul T.O. si nu rezulta din nici un considerent sau apreciere inserata in cerere sau in incheierea de sedinta o astfel de intentie a inculpatului.

Deasemenea aceasta solicitare a judecatorului recuzat cu motivarea ca :”Instanta opineaza in sensul ca si un alt complet de judecata poate aprecia daca aceasta cerere de recuzare a fost formulata cu buna credinta , din punct de vedere al instantei incadrarea formala intr-un temei de drept nu justifica neaparat motivarea acestui caz de incompatibilitate ” , precizand anterior ca aceasta cerere este inadmisibila , deci respectiva sustinere poate crea suspiciuni inculpatilor si partilor interesate in solutionarea acestei cauze si induce ideea solutionarii intr-un anumit sens a acestei cereri , sens deja cunoscut de catre judecatorul recuzat , ceea ce de asemenea poate echivala cu o antepunutare.

Pe cale de conescinta, pentru argumentele precizate mai sus, constatand ca in cauza sunt incidente dispozitiile art 47-48C.p.p., in baza art. 52 C.p.p., Tribunalul va admite cererea

DISPUNE

Admite cererea de recuzare formulata de inculpatul T.O. impotriva doamnei judecator Bogdan Camelia.

Constata incompatibilitatea doamnei judecator Bogdan Camelia in solutionarea prezentei cauze in temeiul art.51 C.p.p rap la art. 47 alin 2 C.p.p.

Înainteaza cauza in vederea repartizării aleatorii a completului investit cu continuarea judecatii.

Fara cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi,22.03.2011.

PRESEDINTE

GREFIER